

Source sheet for TGS #32 "A Nation's Original Sin: Rejecting the Promised Land"

- (1) וישא ידו להם להפיל אותם במדבר ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות (תהלים קו כו-כז)
- (2) מקדש ראשון מפני מה חרב מפני ג' דברים שהיו בו עבודה זרה וגלוי עריות ושפיכות דמים (יומא דף ט ע"ב)
- (3) "לך לך" (בראשית יב:א)
- (4) "לך לך" (שם כב:ב)
- (5) כִּי-בָרַךְ אֲבְרָהָם, וְהִרְבֶּה אֲרֻכָּה אֶת-זַרְעוֹ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם (שם, יז)
- (6) יִתֵּן יי דָּבָר בְּיִשְׂרָאֵל, מִהַבְּקָר וְעַד-עֵת מוֹעֵד; וַיָּמָת מִן-הָעֵם, מִדּוֹן וְעַד-בְּאֵר שֶׁבַע, שִׁבְעִים אֲלָף, אִישׁ... וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-יֵי בְרָאתוֹ אֶת-הַמְּלָאָךְ הַמְּכָה בָעָם, וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנֹכִי חֹטְאֲתִי וְאֲנֹכִי הַעֲוִיתִי, וְאֵלֶּה הַצֹּאן, מָה עָשׂוּ: תְּהִי נָא יְיָ דָּף בֵּי, וּבְבִית אָבִי יִחַ וּבְבֵית אֶל-דָּוִד, בַּיּוֹם הַהוּא; וַיֹּאמֶר לוֹ, עֲלֵה הָקֵם לִי מִזְבֵּחַ, בְּגֵרֹן אֲרוֹנָה הַיְבֹסִי. יֵט וַיַּעַל דָּוִד כְּדָבָר-גָּד, כַּאֲשֶׁר צִוָּה יי. כ. וַיִּשְׁקֹף אֲרוֹנָה, וַיֵּרָא אֶת-הַמְּלָאָךְ וְאֶת-עַבְדָּיו, עֹבְרִים, עָלָיו; וַיִּצְא אֲרוֹנָה, וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְמַלְאָךְ אֲפִיו אֲרָצָה. כא וַיֹּאמֶר אֲרוֹנָה, מִדּוֹעַ בָּא אֲדֹנָי-הַמְּלָאָךְ אֶל-עַבְדּוֹ; וַיֹּאמֶר דָּוִד לְקִנּוֹת מַעֲמָד אֶת-הַגֵּרֹן, לְבָנוֹת מִזְבֵּחַ לִי, וְתַעֲצֵר הַמַּגִּפָּה, מֵעַל הָעָם. כב וַיֹּאמֶר אֲרוֹנָה אֶל-דָּוִד, יִשָּׁח וַיַּעַל אֲדֹנָי הַמְּלָאָךְ הַטּוֹב בְּעֵינָיו; רְאֵה הַבְּקָר לְעֹלָה, וְהַמִּרְגִּים וְכָלִי הַבְּקָר לְעֵצִים. כג הִכֵּל, נָתַן אֲרוֹנָה הַמְּלָאָךְ--לְמַלְאָךְ; וַיֹּאמֶר אֲרוֹנָה אֶל-הַמְּלָאָךְ, יי אֲלֹהֵיךָ יִרְצֶךָ. כד וַיֹּאמֶר הַמְּלָאָךְ אֶל-אֲרוֹנָה, לֹא כִי-קִנּוּ אֶקְנֶה מֵאוֹתָךְ בְּמַחִיר, וְלֹא אֶעֱלֶה לִי אֱלֹהִי, עֲלוֹת חֲנָם; וַיִּקַּח דָּוִד אֶת-הַגֵּרֹן וְאֶת-הַבְּקָר, בְּכֶסֶף שְׁקָלִים חֲמִשִּׁים. כה וַיָּבֹן שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לִי, וַיַּעַל עֲלוֹת וּשְׁלָמִים; וַיַּעֲתֵר יי לְאָרֶץ, וַתַּעֲצֵר הַמַּגִּפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל. (ש"ב פרק כד)
- (7) וַיֹּאמֶר דָּוִד זֶה הוּא, בֵּית יי הָאֱלֹהִים; וְזֶה-מִזְבֵּחַ לְעֹלָה, לְיִשְׂרָאֵל (דה"א כב א)
- (8) ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם מאי אחר א"ר יוחנן משום רבי יוסי בן זימרא אחר דבריו של שטן דכתיב (בראשית כא) ויגדל הילד ויגמל וגוי אמר שטן לפני הקב"ה רבונו של עולם זקן זה חננתו למאה שנה פרי בטן מכל סעודה שעשה לא היה לו תור אחד או גוזל אחד להקריב לפניך אמר לו כלום עשה אלא בשביל בנו אם אני אומר לו זבח את בנך לפני מיד זובחו מיד והאלהים נסה את אברהם ויאמר קח נא את בנך (סנהדרין פט ע"ב)
- (9) וַיַּעֲמֵד שָׁטָן, עַל-יִשְׂרָאֵל; וַיִּסָּת, אֶת-דָּוִד, לְמִנּוֹת, אֶת-יִשְׂרָאֵל (דה"א כא א)
- (10) אמר לבני יבוס לקנות מהם את מערת המכפלה במכר טוב ובזהב ובשטר עולם לאחוזת קבר. וכי יבוסים היו והלא חתיים היו? אלא על שם עיר יבוס נקראו יבוסים. ולא קבלו האנשים. התחיל כורע ומשתחוה אליהם. . . אמרו לו אנו יודעים שהקב"ה עתיד ליתן לך ולזרעך את כל הארצות האל – כרות עמנו שבועה שאין בני ישראל יורשים את עיר יבוס כי אם ברצונם של בני יבוס. . . וכשבאו ישראל לארץ רצו לכנוס בעיר היבוסית ולא היו יכולים ליכנס מפני

אות ברית שבועת אברהם . . . ראה דוד וחזר לאחוריו . . . ואחר כך קנה את עיר היבוס
לישראל בכתב עולם לאחוזת עולם . . . ויתן דוד לארנן' וגו' (פרדר"א פרק לו)

11) משוט בארץ (איוב א, ז)

12) אין לו שייכות למרומים (מו"נ ח"ג פכ"ב)

13) באותה שעה אמר אברהם לפני הקב"ה: 'רבון העולמים! אדם מנסה לחבירו שאינו יודע מה
בלבו, אבל אתה שאתה יודע מה הלבבות והכליות יועצות אתה צריך לעשות בי כן?' . . . מיד
פתח הקב"ה את הרקיע ואת הערפל: 'ויאמר בי נשבעתי נאם יי' (תנחומא וירא כג)

14) כשבא אברהם מהר המוריה חרה אפו של שטן, שראה שלא עלתה בידו תאוות לבו לבטל
קרבתו של אברהם. מה עשה? הלך ואמר לשרה: 'אי שרה! לא שמעת מה שנעשה בעולם?'
אמרה לו: 'לאו'. אמר לה: 'לקח אישך הזקן לנער ליצחק והקריבו לעולה, והנער בוכה ומילל
שלא יכול להנצל'. מיד התחילה בוכה ומיללת. בכתה שלש בכיות . . . ופרחה נשמתה ומתה.
בא אברהם אבינו ומצאה שמתה (פרדר"א פרק לב)

15) אָרְץ אֲרֻבַּע מֵאֵת שְׁקֶל-כֶּסֶף בִּינִי וּבִינְךָ מֵה-הוּא (בראשית כג, טו)

16) 'ושם חברון לפנים קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא' [יהושע יד טו]

17) ולמה קורא אותה 'קרית ארבע'? . . . שדרו בה ארבעה צדיקים – ענר אשכול וממרא
ואברהם; שמלו בה ארבעה צדיקים – ענר אשכול וממרא ואברהם; שנקברו בה ארבעה
צדיקים – אדם הראשון אברהם יצחק ויעקב; שנקברו בה ארבע אמהות – חוה שרה ורבקה
ולאה; על שם בעליה שהן ארבעה – ענק ושלשה בניו. אמר רבי עזריה, שמשם יצא אבינו
אברהם ורדף ארבעה מלכים קוזמוקרטורין; שהיא עולה בקרנסין של ארבעה – בתחלה
ליהודה ואחר כך לכלב, ואחר כך לכהנים ואחר כך ללוים; שהיא אחד מארבעה מקומות
מגונים שבארץ ישראל, אילו הן: רבי יצחק אמר – דור ונפת דור, ותמנת סרח וחברון, רבנין
אמרין – דנה וקריית סנה ותמנת סרח וחברון (בראשית רבה נח, ד)

18) יָדַע תִּדַע כִּי-גַר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם, וְעַבְדוּם, וְעָנּוּ אֹתָם--אֲרֻבַּע מֵאוֹת, שָׁנָה (בראשית טו,
יג)

19) וַיֵּשְׁבוּ, מִתּוֹר הָאָרֶץ, מִקֶּץ, אֲרֻבַּעַיִם יוֹם (במדבר יג, כה)

20) אֲרֻבַּעַיִם שָׁנָה (שם יד, לג)

21) וַיְרֵאֵתְם אֶת-הָאָרֶץ, מֵה-הוּא (שם יג, יח)

22) ארץ אוכלת יושביה היא (שם יג לב)

23) שְׁלַח לְךָ אַנְשִׁים וַיְתִירוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן ... וַיְרֵאֵתְם אֶת הָאָרֶץ מֵה הוּא [במדבר יג ב-יח]

24) וַיְרֵאֵתְם אֹתוֹ ... וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרָי לְבַבְכֶם וְאַחֲרָי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֹתָם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: [שם טו
לט]

